

zvonika na Bregu (ž. Šmartno pri Litiji). — V odborovi seji 3. marca se je ocenjal načrt stranskega oltarja v Polju (Grošeč), stranskega oltarja v Kamni gorici (Vurnik) in za novo cerkev v Cerkljah pri Krškem (Gologranc). — V odborovi seji dne 10. marca se je predsednik spomnil s toplimi besedami prerane smrti vrlega odbornika preč. gospoda dekana M. Sitarja. — Ocenil se je načrt (Kregar) za ciborij v Sodražici.

Slovanski tisk na Ogrskem. Na Ogrskem izhaja zdaj 31 slovaških, 3 rusinski, 10 srbskih in 16 hrvaških listov.

Hrvaške umetniške razstave. V Zagrebu je nedavno „Društvo za umjetnosti i umjetni obrt“ razstavilo mnogo predmetov. Potem je razstavil mladi slikar J. Brežan več impresionističnih slik. Bela Čikoš-Sessia in Robert Auer sta pa razstavila več slik v Novem Yorku. M. Cl. Crnčić je potoval z vsemi svojimi slikami, ki jih doma ni mogel prodati, v Pariz ter jih tam pokazal svetu v salonu „Artin“. Vsled te izložbe je dobil cesarsko nagrado 2000 K, da izdela zbirko bakrorezov iz našega Primorja. Tudi Vlaho Bukovac razstavlja svoje slike v Parizu. „Društvo hrvatskih umjetnika“ namerava prirediti v domovini v kratkem času še več izložb. Zagrebški veletržec S. Berger pa nabira že dolgo vrsto let izvirne izdelke ljudske industrije hrvaške, čipke, ornamente itd. Razstavil je te predmete v Karlsruhe in tako obrnil pozornost širnega sveta na to domače hrvaško delo. Zdaj je priredil zopet tako razstavo v Disseldorfu. Nemški časniki pišejo, da podaje zlasti hrvaška ženska noša mnogo posnemanja vrednih vzorcev.

Dr. Ljubomir Nedić in njegova kritika. Ta prošlo leto umrli srbski književnik je bil kot kritik ena najmarkantnejših osebnosti novega srbskega slovstva. Dasi se je pri Srbih zaradi nasprotstva proti Hrvatom udomačil običaj, da svojih kujiževnih del ostro ne kritizirajo, češ: Kaj bi rekli Hrvatje? sta se vendar v srbski kritiki pojavila dva načina: Subjektivna, impresionistiška kritika, katera ne priznava gotovih občnih zakonov lepote, ampak sodi vse le po estetičnih emocijah posameznika, zastopana po Svetislavu Vuloviću, — in realistična, utilitarna kritika Svetozora Markovića, zanesena v Srbijo iz Rusije, katera gleda pred vsem na vsebino in vidi v umetnosti sredstvo, s katerim se širijo med občinstvo razni nazori. Nedić ni bil odločen pristaš nobene teh dveh struj. V verskem oziru je bil plitev racionalist in je hvalil razpopa Dosibija, svobodnjaka, ki je učil, da je narodnost višja od vere; tudi svojih estetičnih nazorov ni Nedić spravil v noben celoten sestav. Sodil je jako oblastno in ostro, zaničeval „narodne ljudi“, kakor je imenoval občinstvo, in zastopal proti slovstveni demokraciji „aristokratski“

nazor, da je večina ljudi srednje nadarjena in ji zato tudi ugajajo le srednji proizvodi. Zato je Nedić posebno ostro kritiziral popularne in obče priznane pesnike. Posebno Zmaju je odrekal kar vsako pesniško veljavo in njegovo slavo kratil, koder je mogel. Pisatelji so se pritoževali, da ž njimi dela kakor strog profesor z mladimi dijaki. Ni se oziral na pisateljeve razmere in na njegov dušni razvoj, ampak je vzel kar njegov proizvod pod svoj kritični nož in ga obdelal z neusmiljeno logiko. Malokatera pesniška prišpoda je prestala njegovo kritiko, kajti sodil je le po hladnem razumu in ni imel nič srca za čuvstvene izraze pesniških duš. Jako je nanj vplival tudi politički moment. Izpočetka so bili v Srbiji v veljavi splošni „svobodnjaški“ nazori. Ti so se pa polagoma diferencirali v demokraške in konservativne. Ker je Zmaj prestopil na demokraško stran in celo v neki odi opeval žrtve pariške komune, ga je profesor Nedić kot pristaš belgrajskega konservatizma silno ostro kritiziral in napadal. Njegove ocene so izzivale seveda številne odgovore in razprave, in ravno v tem je največji pomen Nedićev v srbskem slovstvu

Srbski narodopis. Dr. Tih. R. Gjorgjević v Aleksincu začelja izdajati list za srbsko narodno življenje, običaje in predanja z imenom „Karadžić“.

Stara srbska zgodovina. Prof. H. Hölzer v Jeni je napisal nedavno knjigo „Das Patriarchat von Achrida“. Lansko jesen je preživel v Ohridi, Korči, Kosturi in na Sveti gori, kjer je nabral mnogo novega gradiva.

Bolgari in Rusi. Načelnik narodne stranke Ivan Gešov je podaril 30.000 frankov, da se zgradi mavzolej ruskim vojakom, padlim pri Plevni.

Iz stare bolgarske zgodovine. G. Zanetov je napisal obširno knjigo „Bolgarskoto naseljenje v srednitê vèkove“, v kateri popisuje staro bolgarsko državno pravo in njegov razvoj v srednjem veku.

† Dr. Fr. L. Rieger.

Češki narod objokuje izgubo moža, kakršni se le redko rodé v teku stoletij. František Ladislav Rieger, ki je stal nekdan na čelu vsemu češkemu narodnemu gibanju, s katerim je češki narod rasel v kulturi in moči, je dne 7. marca zatislil oči.

Ko je mladočeška burja pomedla staročeško stranko, je strankarstvo iztisnilo tudi Riegerja iz javnega življenja. A vedno bolj jasno je stopala njegova veličastna postava pred oči vsakemu Čehu. Videl sem ga prvič od blizu ob Palackega slavnosti v „Akademickem čtenárském spolku“. Dasi je takrat še bilo mladočeško gibanje na vrhuncu, vendar je bil Rieger zopet mož, katerega so vse oči iskale. Odtlej se je še oživljal zopet spomin njegovih velikih zaslug v vsem narodu. Ko so ga pa nesli k